

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

ZAWIADOMIENIE KOMISJI

**Wytyczne dotyczące wdrażania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 183/2005
ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz**

(2019/C 225/01)

CEL NINIEJSZEGO DOKUMENTU

Niniejszy dokument jest skierowany głównie do podmiotów działających na rynku pasz oraz do właściwych organów, a jego celem jest zapewnienie wytycznych w zakresie wdrażania wymagań dotyczących higieny pasz, w szczególności w odniesieniu do rejestracji zakładów paszowych.

UWAGA

Niniejszy dokument podlega ciągłym zmianom i będzie aktualizowany w celu uwzględnienia doświadczeń i informacji przekazanych przez państwa członkowskie, właściwe organy, podmioty działające na rynku pasz oraz Dyрекcję Komisji ds. Audytów i Analiz w zakresie Zdrowia i Żywności.

Spis treści

	<i>Strona</i>
1. WPROWADZENIE	2
2. DEFINICJE	3
3. OBOWIĄZKI PODMIOTÓW DZIAŁAJĄCYCH NA RYNKU PASZ	5
4. PRODUKCJA PIERWOTNA	5
4.1. Uwagi ogólne	5
4.2. „Niewielkie ilości” produkcji pierwotnej, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie higieny pasz	6
4.3. Działalność na poziomie gospodarstwa nieuznawana za produkcję pierwotną	6
5. DZIAŁALNOŚĆ WYŁĄCZONA Z ZAKRESU STOSOWANIA ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE HIGIENY PASZ	7
6. REJESTRACJA I ZATWIERDZANIE ZAKŁADÓW	7
6.1. Rejestracja zakładów	7
6.1.1. Rejestracja handlowców	8
6.1.2. Przedsiębiorstwa paszowe i sprzedaż internetowa	8
6.2. Zatwierdzanie zakładów	8
6.2.2. Zatwierdzanie zakładów na mocy prawa krajowego	10
7. POCZĄTEK ŁAŃCUCHA PASZOWEGO	10
7.1. Produkty uboczne i żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, pochodzące z przemysłu żywności i napojów, z przeznaczeniem na materiał paszowy	11
7.1.1. Produkty uboczne zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy (znaną jako dyrektywa ramowa w sprawie odpadów)	11

7.1.2. Główne zobowiązania prawne	12
7.1.3. Żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi	12
7.2. Przykłady podmiotów, które muszą lub nie muszą zostać zarejestrowane na podstawie rozporządzenia w sprawie higieny pasz	13
7.2.1. Podmioty niedziałające na rynku żywności, które bezpośrednio lub pośrednio dostarczają część swojej produkcji do łańcucha paszowego, ale których główna działalność nie znajduje się w obszarze pasz	13
7.2.2. Zakłady spożywcze, które dostarczają część swojej produkcji do łańcucha paszowego, ale których główna działalność nie znajduje się w obszarze pasz	14
7.2.3. Zakłady przetwarzające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i inne zakłady przetwórcze dostarczające pasze podmiotom działającym na rynku pasz	16
8. CZĘSTO ZADAWANE PYTANIA – PODMIOTY DZIAŁAJĄCE NA RYNKU PASZ	16
9. NAJCZĘŚCIEJ ZADAWANE PYTANIA – WŁAŚCIWE ORGANY	20
10. WYTYCZNE DOBREJ PRAKTYKI	22
10.1. Wytyczne UE	22
10.2. Wytyczne krajowe	23
ZAŁĄCZNIK I	24
Niewyczerpujący wykaz przepisów i kryteriów prawa krajowego ustanowionych przez niektóre państwa członkowskie w odniesieniu do niewielkich ilości, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie higieny pasz	24
PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UE	24
POZOSTAŁE PAŃSTWA EOG	25
ZAŁĄCZNIK II	26
Wykazy zakładów zarejestrowanych zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie higieny pasz	26
PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UE	26
POZOSTAŁE PAŃSTWA EOG	27
ZAŁĄCZNIK III	28
Na podstawie załącznika IV do rozporządzenia w sprawie higieny pasz dotyczącego zatwierdzania zakładów przedsiębiorstwa paszowego (zob. art. 10 rozporządzenia w sprawie higieny pasz)	28

1. WPROWADZENIE

Rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiające wymagania dotyczące higieny pasz⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie higieny pasz”) stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r. Określa ono ogólne wymagania dotyczące higieny, których podmioty działające na rynku pasz muszą przestrzegać na wszystkich etapach łańcucha paszowego, łącznie z produkcją pierwotną paszy, aż po wprowadzanie pasz na rynek włącznie. Od czasu przyjęcia rozporządzenia w sprawie higieny pasz właściwe organy państw członkowskich i zainteresowane strony zwracały się do Komisji z prośbą o wyjaśnienie szeregu aspektów dotyczących tego rozporządzenia. Celem niniejszych wytycznych jest udzielenie odpowiedzi na te pytania.

Niniejsze wytyczne mają na celu udzielenie odpowiedzi na te pytania z uwzględnieniem istniejących ram prawnych. W związku z tym nie tworzą one żadnych nowych przepisów prawnych ani nie mają na celu uwzględnienia wszystkich przepisów dotyczących tych kwestii w sposób wyczerpujący. Ponadto w niektórych przypadkach treść wytycznych w zakresie stosowania wymagań dotyczących rejestracji podmiotów działających na rynku pasz ma na celu wyjaśnienie pewnego marginesu swobody, aby państwa członkowskie mogły stosować kwestie z zakresu zarządzania ryzykiem zgodnie z własną oceną sytuacji lub warunkami panującymi na ich terytorium.

Niniejsze wytyczne mają pomóc podmiotom działającym na rynku pasz i właściwym organom krajowym w łańcuchu pasz i żywności w celu lepszego zrozumienia i stosowania rozporządzenia w sprawie higieny pasz w sposób prawidłowy i spójny. Należy jednak zauważyć, że jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest uprawniony do dokonywania ostatecznej i wiążącej wykładni prawa Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1.

W celu pełnego zrozumienia różnych aspektów rozporządzenia w sprawie higieny pasz należy również zapoznać się z innymi częściami przepisów Unii, a w szczególności z zasadami i definicjami zawartymi w:

- rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie TSE”),
- rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽³⁾ (określanym również jako „przepisy ogólne prawa żywnościowego”) ⁽⁴⁾,
- rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽⁵⁾,
- rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾,
- rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz ⁽⁸⁾,
- rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 ⁽⁹⁾ („rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego”),
- rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy ⁽¹⁰⁾.

2. DEFINICJE

„Higiena pasz” jest zdefiniowana w art. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 jako „środki i warunki niezbędne do kontroli zagrożeń oraz zapewnienia przydatności paszy do żywienia zwierząt, z uwzględnieniem jej przeznaczenia”.

„Pasza” (lub „materiały paszowe”) jest zdefiniowana w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 jako „substancje lub produkty, w tym dodatki, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do karmienia zwierząt”.

„Produkcja pierwotna paszy” jest zdefiniowana w art. 3 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 i oznacza „produkcję produktów rolnych, w tym w szczególności uprawę, zbiory, dojenie i hodowlę zwierząt (przed ubojem) lub rybołówstwo, którego wynikiem jest pozyskanie produktów niepoddawanych żadnym działaniom po ich zbiorze lub złowieniu, z wyjątkiem prostych czynności fizycznych”.

„Przedsiębiorstwo paszowe” zdefiniowano w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 jako „przedsiębiorstwo publiczne lub prywatne, typu non-profit lub nie, prowadzące jakąkolwiek działalność związaną z produkcją, wytwarzaniem, przetwarzaniem, przechowywaniem, transportem lub dystrybucją pasz, w tym producentów produkujących, przetwarzających lub przechowujących pasze w celu żywienia zwierząt będących w ich posiadaniu”.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Więcej informacji na temat rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (wraz z odrębnymi wytycznymi) można znaleźć na stronie internetowej Komisji pod następującym adresem:
https://ec.europa.eu/food/safety/general_food_law/general_requirements_en

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ Ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r. rozporządzenie (WE) nr 882/2004 traci moc i zostaje zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

„Podmiot działający na rynku pasz”⁽¹⁾ zdefiniowano w art. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 jako „osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za wypełnienie wymogów niniejszego rozporządzenia w przedsiębiorstwie paszowym pozostającym pod ich kontrolą”.

„Wprowadzenie na rynek” zdefiniowano w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 jako „posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”.

„Zakład” zdefiniowano w art. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 jako „dowolną jednostkę przedsiębiorstwa paszowego”.

„Właściwy organ” zdefiniowano w art. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 jako „organ państwa członkowskiego lub kraju trzeciego wyznaczony do przeprowadzania kontroli urzędowych”.

„Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego” zdefiniowano w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 jako „całe zwierzęta martwe lub ich części, produkty pochodzenia zwierzęcego lub inne produkty otrzymane ze zwierząt nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, w tym komórki jajowe, zarodki i nasienie”.

„Produkty pochodne” zdefiniowano w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 jako „produkty otrzymane w wyniku przynajmniej jednej obróbki, przekształcenia lub etapu przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego”.

„Zwierzę domowe” zdefiniowano w art. 3 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 767/2009 jako „zwierzę niewykorzystywane do produkcji żywności, karmione, hodowane lub utrzymywane, ale zazwyczaj niespożywane przez ludzi we Wspólnocie”.

„Zwierzęta futerkowe” zdefiniowano w art. 3 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 767/2009 jako „zwierzęta niewykorzystywane do produkcji żywności, karmione, hodowane lub utrzymywane do produkcji futra i które nie są wykorzystywane do spożycia przez ludzi”.

„Wycofane środki spożywcze” zdefiniowano w części A pkt 3 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 68/2013 z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie katalogu materiałów paszowych⁽²⁾ jako „środki spożywcze inne niż odpady gastronomiczne, które zostały wyprodukowane zgodnie z unijnym prawem żywnościowym z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, ale które nie są już przeznaczone do spożycia przez ludzi ze względów praktycznych lub logistycznych albo z powodu problemów spowodowanych błędami podczas wytwarzania, pakowania, lub innymi, i które nie stwarzają żadnego ryzyka dla zdrowia w przypadku stosowania jako pasza”.

Do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:

„Żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi” oznacza żywność, która została wyprodukowana do spożycia przez ludzi w pełnej zgodności z unijnym prawem żywnościowym, ale nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, jak określono w rozdziale 1.2 wytycznych w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi⁽³⁾.

Detaliczni sprzedawcy żywności mogą wprowadzać na rynek żywność jako taką, zgodnie z przepisami prawa żywnościowego, dla podmiotów działających na rynku pasz w celu jej przekształcenia w paszę, jak określono w rozdziale 3.2.2 lit. b) Wytycznych w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi.

Żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, nie obejmuje:

- dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiającym jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących⁽⁴⁾,
- suplementów żywnościowych, o których mowa w dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ W kontekście rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

⁽²⁾ Dz.U. L 29 z 30.1.2013, s. 1.

⁽³⁾ Zawiadomienie Komisji 2018/C 133/02 (Dz.U. C 133 z 16.4.2018, s. 2).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51.

- odpadów gastronomicznych, o których mowa w art. 8 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i w pkt 22 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011.

„Zakład przetwórczy” oznacza zakład w rozumieniu art. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 183/2005, który wytwarza paszę, stosując procesy obróbki, o których mowa w części B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 68/2013.

3. OBOWIĄZKI PODMIOTÓW DZIAŁAJĄCYCH NA RYNKU PASZ

Wszystkie podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze oraz podmioty działające na rynku pasz muszą przestrzegać ogólnych zasad i wymagań prawa żywnościowego określonych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002.

Ponadto podmioty działające na rynku pasz muszą przestrzegać wszystkich unijnych przepisów dotyczących pasz, w tym w szczególności:

- przepisów rozporządzenia w sprawie higieny pasz: muszą zapewnić spełnienie wszystkich wymagań określonych w rozporządzeniu w przedsiębiorstwie paszowym pozostającym pod ich kontrolą w celu zapewnienia bezpieczeństwa i identyfikowalności pasz,
- przepisów rozporządzenia o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego: w przypadku poddawania obróbce paszy pochodzenia zwierzęcego podmioty te muszą, oprócz przepisów rozporządzenia w sprawie higieny pasz, również wdrożyć odpowiednie wymagania określone w tym rozporządzeniu,
- przepisów rozporządzenia w sprawie TSE: muszą one przestrzegać wszelkich ograniczeń i wymagań określonych szczegółowo w tym rozporządzeniu oraz związanych z nim przepisach wykonawczych w odniesieniu do możliwych zastosowań niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego do celów paszowych.

4. PRODUKCJA PIERWOTNA

4.1. Uwagi ogólne

Rozporządzenie w sprawie higieny pasz obejmuje również produkcję pierwotną paszy. Produkcję pierwotną paszy określono w art. 3 lit. f) rozporządzenia w sprawie higieny pasz jako „produkcję produktów rolnych, w tym w szczególności uprawę, zbiory, dojenie i hodowlę zwierząt (przed ubojem) lub rybołówstwo, którego wynikiem jest pozyskanie produktów niepoddawanych żadnym działaniom po ich zbiorze lub złowieniu, z wyjątkiem prostych czynności fizycznych”.

Zasady mające zastosowanie do produkcji pierwotnej paszy określono w części A załącznika I do rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Jak wspomniano powyżej, wymagania zawarte w rozporządzeniu dotyczącym produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i rozporządzeniu w sprawie TSE mają również zastosowanie do podmiotów działających na rynku pasz, które zajmują się obróbką paszy pochodzenia zwierzęcego lub które karmią zwierzęta taką paszą.

Wymagania określone w załączniku I do rozporządzenia w sprawie higieny pasz mają zastosowanie do działań prowadzonych przez podmioty działające na rynku pasz, o których mowa w art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia. Przepis ten obejmuje działania na poziomie produkcji pierwotnej paszy oraz następujące działania powiązane:

- transport, przechowywanie i przeładunek produktów pierwotnych w miejscu produkcji,
- transport w celu dostarczenia produktów pierwotnych z miejsca produkcji do zakładu, oraz
- mieszanie pasz wyłącznie na potrzeby własnego przedsiębiorstwa bez stosowania dodatków lub premiksów dodatków, z wyjątkiem dodatków do kiszzonek.

Produkcja pierwotna (i działania powiązane) odnosi się do działalności w gospodarstwie lub na podobnym poziomie i obejmuje między innymi:

- produkcję, hodowlę lub uprawę produktów roślinnych, m.in. zbóż, owoców, warzyw i ziół, oraz ich transport, a także składowanie oraz obróbkę produktów (bez istotnej zmiany ich właściwości) w gospodarstwie oraz ich dalszy transport do zakładu,
- chów zwierząt przeznaczonych do uboju lub wytwarzanie produktów pochodzenia zwierzęcego na poziomie gospodarstwa,

- produkcję, hodowlę, chów i pozyskiwanie owadów,
- niektóre techniki suszenia produktów pierwotnych, takich jak algi i pasze włókniste lub zboża, uprawianych i zbieranych w tym samym gospodarstwie.

Takie operacje suszenia uznaje się za normalne rutynowe działania na poziomie produkcji pierwotnej paszy zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Niektóre operacje suszenia przeprowadzane w gospodarstwie mogą jednak zmieniać produkty lub wprowadzać nowe zagrożenia związane z paszami, np. bezpośrednie suszenie produktów pierwotnych z użyciem paliwa, które może powodować niebezpieczne zanieczyszczenie (m.in. dioksynami). Takiej operacji nie można uznać za normalną rutynową operację na poziomie produkcji pierwotnej ani za operację związaną z produkcją pierwotną, w związku z czym należy ją uznać za działanie, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Uwagi na temat produkcji pierwotnej:

- Ogólne zasady dotyczące produkcji pierwotnej określa załącznik I do rozporządzenia w sprawie higieny pasz.
- Dobre praktyki w zakresie żywienia zwierząt określa załącznik III do rozporządzenia w sprawie higieny pasz.
- Szczegółne wymagania dotyczące żywienia zwierząt gospodarskich paszą pochodzenia zwierzęcego, rejestracji i dozwolonych zastosowań produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego objętych odstępstwem są określone w załączniku IV (zakaz paszowy) do rozporządzenia w sprawie TSE oraz w art. 11 ust. 1 i art. 14 lit. d) ppkt (i) rozporządzenia w sprawie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

4.2. „Niewielkie ilości” produkcji pierwotnej, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie higieny pasz

Rozporządzenie w sprawie higieny pasz nie ma zastosowania do bezpośrednich dostaw niewielkich ilości produkcji pierwotnej pasz na poziomie lokalnym, realizowanych przez producenta dla lokalnych gospodarstw, w celu wykorzystania jej w tych gospodarstwach.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia w sprawie higieny pasz państwa członkowskie decydują o tym, czy należy bardziej szczegółowo zdefiniować pojęcie „niewielkich ilości” oraz ustanowić na mocy prawa krajowego przepisy i wytyczne niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa paszy (podejście oparte na analizie ryzyka).

Państwa członkowskie uregulowały tę kwestię na różne sposoby zgodnie z zasadami proporcjonalności i pomocniczości odpowiednio do swoich lokalnych warunków i potrzeb.

Niewyczerpujący wykaz przepisów i kryteriów ustanowionych w ramach prawa krajowego przez niektóre państwa członkowskie w odniesieniu do „niewielkich ilości”, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie higieny pasz, znajduje się w załączniku I do niniejszego dokumentu.

Ponadto właściwe organy mogą przyznać, zgodnie z art. 20 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 142/2011, odstępstwo od obowiązku powiadamiania przewidzianego w rozporządzeniu o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego podmiotom prowadzącym sprzedaż na rynku lokalnym lub w lokalnych zakładach detalicznych niewielkich ilości produkowanej lokalnie karmy dla zwierząt domowych.

4.3. Działalność na poziomie gospodarstwa nieuznawana za produkcję pierwotną

Oprócz produkcji pierwotnej paszy niektóre podmioty działające na rynku pasz zajmują się również mieszaniem pasz wyłącznie na potrzeby swoich własnych gospodarstw w przypadku stosowania dodatków lub premiksów dodatków, z wyjątkiem dodatków do kiszzonek. Art. 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz obejmuje tę działalność, a zasady dotyczące takich działań określono w załączniku II do tego rozporządzenia. Do tych rolników zastosowanie ma również wymaganie dotyczące stosowania odpowiednich procedur opartych na zasadach systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP) na podstawie art. 6 rozporządzenia w sprawie higieny pasz. W niektórych państwach członkowskich takie podmioty działające na rynku pasz nazywane są „rolnikami stosującymi HACCP”.

5. DZIAŁALNOŚĆ WYŁĄCZONA Z ZAKRESU STOSOWANIA ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE HIGIENY PASZ

W art. 2 ust. 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz wyłączono:

- a) produkcję pasz na własny użytek:
 - (i) dla zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności do własnego spożycia (np. jaja kur niosek chowanych w prywatnych pomieszczeniach, które będą wykorzystywane do własnego spożycia);
 - (ii) dla zwierząt nieprzeznaczonych do produkcji żywności (np. produkcja paszy dla prywatnych zwierząt domowych lub zwierząt futerkowych) ⁽¹⁶⁾;
- b) żywienie zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności, do własnego spożycia lub też na potrzeby realizowania przez producenta bezpośrednich dostaw niewielkich ilości produktów pierwotnych (np. jajek, mleka mięsa) do konsumenta finalnego lub lokalnych zakładów detalicznych bezpośrednio zaopatrujących konsumenta końcowego;
- c) żywienie zwierząt nieprzeznaczonych do produkcji żywności;
- d) bezpośrednie dostawy niewielkich ilości produkcji pierwotnej pasz na poziomie lokalnym, realizowane przez producenta dla lokalnych gospodarstw, w celu wykorzystania jej w tych gospodarstwach ⁽¹⁷⁾;
- e) obrót detaliczny pokarmem dla zwierząt domowych.

W art. 2 ust. 3 rozporządzenia w sprawie higieny pasz określono, że państwa członkowskie mogą ustanowić krajowe przepisy i wytyczne regulujące rodzaje działalności wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia w sprawie higieny pasz, zapewniające osiągnięcie celów określonych w tym rozporządzeniu.

Uwagi na temat działalności wyłączonej z zakresu stosowania rozporządzenia w sprawie higieny pasz:

Art. 15 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 stanowi, że pasza, która jest niebezpieczna, nie może być wprowadzana na rynek ani podawana żadnym zwierzętom przeznaczonym lub nieprzeznaczonym do produkcji żywności ⁽¹⁸⁾.

6. REJESTRACJA I ZATWIERDZANIE ZAKŁADÓW

6.1. Rejestracja zakładów

Art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz zawiera wymóg, aby każdy zakład kontrolowany przez podmiot działający na rynku pasz, który prowadzi działalność na jakimkolwiek etapie produkcji, przetwarzania, przechowywania, transportu lub dystrybucji pasz, zarejestrował się we właściwym organie.

Jak wspomniano w motywie 17 rozporządzenia w sprawie higieny pasz, wymóg ten ma na celu umożliwienie skutecznego śledzenia drogi produktów, począwszy od ich producenta, aż do odbiorcy końcowego, a także ułatwienie przeprowadzania skutecznych kontroli urzędowych.

„Rejestracja” umożliwi w szczególności:

- właściwym organom krajowym dowiedzenie się, gdzie znajdują się zakłady i jaka działalność jest prowadzona, tak aby przeprowadzać kontrole urzędowe, gdy tylko uznaje się to za niezbędne zgodnie z art. 31 ⁽¹⁹⁾ rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w którym ustanowiono ogólne zasady kontroli urzędowych, oraz
- informowanie podmiotów działających na rynku pasz o wymogach odpowiednich przepisów unijnych i krajowych.

⁽¹⁶⁾ Właściwe organy mogą przyznać pewne odstępstwo od zakazu karmienia zwierząt futerkowych niektórymi materiałami kategorii 2 i niektórymi odpadami gastronomicznymi zgodnie z art. 18 rozporządzenia o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

⁽¹⁷⁾ Zob. rozdział 4.2 niniejszych wytycznych.

⁽¹⁸⁾ Art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2009 stanowi, że wymagania określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do pasz dla zwierząt nieprzeznaczonych do produkcji żywności.

⁽¹⁹⁾ Art. 146 rozporządzenia (UE) 2017/625, w którym uchylono ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r. rozporządzenie (WE) nr 882/2004.

Rejestracja jest procedurą, w ramach której właściwe organy są informowane o (co najmniej) nazwie i adresie zakładów oraz prowadzonej odpowiedniej działalności. W każdym przypadku każde państwo członkowskie określi swoje własne procedury rejestracji zakładów zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Praktyczne aspekty mogą być ustalane przez państwa członkowskie (np. jeden wykaz odnoszący się do każdego rodzaju działalności lub co najmniej dwa oddzielne wykazy).

Rejestracja na podstawie rozporządzenia w sprawie higieny pasz oraz rejestracja na podstawie innych przepisów UE dotyczących sektora pasz mogą być połączone, pod warunkiem że przestrzegane są odpowiednie przepisy dotyczące każdego systemu rejestracji oraz że decyzję o stosowaniu tego wspólnego systemu rejestracji podejmuje właściwy organ.

Zgodnie z art. 19 ust. 7 rozporządzenia w sprawie higieny pasz państwa członkowskie udostępniają do wiadomości publicznej wykazy zakładów zarejestrowanych zgodnie z art. 9. Dostępne informacje w państwach członkowskich znajdują się w załączniku II do niniejszego dokumentu.

6.1.1. Rejestracja handlowców

Niektóre przedsiębiorstwa („pośrednicy”) specjalizują się w handlu paszami. Chociaż mogą one zlecać przemieszczanie paszy między dostawcami lub do zakładów, nie muszą poddawać paszy obróbce ani nawet przechowywać jej w swoich pomieszczeniach (które w rzeczywistości mogą być biurem).

Wymóg rejestracji ma zastosowanie również wobec nich, pod warunkiem że spełniają warunki określone w definicji „podmiotu działającego na rynku pasz”. W razie potrzeby „zatwierdzenie” może być również wymagane w odniesieniu do niektórych zakładów handlowych⁽²⁰⁾.

6.1.2. Przedsiębiorstwa paszowe i sprzedaż internetowa

Niektóre przedsiębiorstwa oferują pasze do sprzedaży przez internet. Mimo że tego rodzaju handel nie jest wyraźnie określony w rozporządzeniu w sprawie higieny pasz, przedsiębiorstwa takie wchodzą w zakres definicji przedsiębiorstwa paszowego i mają do nich zastosowanie odpowiednie wymogi prawa paszowego, w tym wymóg rejestracji.

W odniesieniu do detalicznej internetowej sprzedaży karmy dla zwierząt domowych bezpośrednio właścicielom zwierząt domowych należy uznać, że sprzedaż ta mieści się w zakresie „obrotu detalicznego pokarmem dla zwierząt domowych”, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Innymi słowy, w odniesieniu do karmy dla zwierząt domowych sprzedawanej przez internet w formie obrotu detalicznego rozporządzenie w sprawie higieny pasz nie ma zastosowania.

6.2. Zatwierdzanie zakładów

Art. 10 pkt 1 rozporządzenia w sprawie higieny pasz zawiera wymóg, aby niektóre zakłady były zatwierdzane przez właściwy organ, w przypadku gdy zakłady te prowadzą określoną działalność, która może stwarzać większe ryzyko. W takim przypadku działalność ta nie może być prowadzona bez uprzedniego zatwierdzenia.

Rodzaje takiej działalności określono w art. 10 pkt 1 rozporządzenia, który odnosi się do czynności dotyczących określonych rodzajów pasz.

Dodatkowe wymogi dotyczące zatwierdzenia mogą być ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 rozporządzenia i w drodze rozporządzenia Komisji zgodnie z art. 10 pkt 3 tego samego rozporządzenia.

Zatwierdzenie wymaga sprawdzenia warunków strukturalnych/operacyjnych przewidzianych w przepisach w drodze inspekcji, zanim przedsiębiorstwo paszowe będzie upoważnione do wprowadzania swoich produktów do obrotu.

6.2.1. Zakłady podlegające zatwierdzeniu

Wymóg zatwierdzenia określony w art. 10 pkt 1 rozporządzenia w sprawie higieny pasz dotyczy zakładów, które prowadzą następujące rodzaje działalności:

— wytwarzanie lub wprowadzanie do obrotu dodatków paszowych objętych rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 i o których mowa w rozdziale 1 załącznika IV do rozporządzenia w sprawie higieny pasz,

⁽²⁰⁾ Zob. rozdział 6.2 niniejszych wytycznych.

- wytwarzanie lub wprowadzanie do obrotu premiksów sporządzonych z użyciem dodatków paszowych, o których mowa w rozdziale 2 załącznika IV do rozporządzenia w sprawie higieny pasz,
- produkcja w celu wprowadzenia na rynek lub produkcja na wyłączne potrzeby własnego przedsiębiorstwa złożonych środków żywienia zwierząt (mieszanek paszowych), do wytworzenia których wykorzystuje się dodatki paszowe lub zawierające je premiksy, o których mowa w rozdziale 3 załącznika IV do rozporządzenia w sprawie higieny pasz;

Uwaga

W celu zapewnienia zwięzłości i przejrzystości w załączniku III do niniejszych wytycznych można znaleźć skonsolidowaną wersję załącznika IV do rozporządzenia w sprawie higieny pasz, w której pomija się odniesienia do produktów uprzednio objętych dyrektywą 82/471/EWG (która została uchylona), a także odniesienia do antybiotyków jako stymulatorów wzrostu, ponieważ odniesienia do tych produktów w załączniku IV nie mają już zastosowania do obowiązującego prawodawstwa.

Ponadto w rozporządzeniu w sprawie higieny pasz nałożono na podmioty działające na rynku pasz obowiązek zapewnienia, aby zakłady znajdujące się pod ich kontrolą i objęte tym rozporządzeniem były zatwierdzane przez właściwy organ w pewnych innych okolicznościach:

Załącznik II do rozporządzenia w sprawie higieny pasz zawiera wymóg, aby zakłady podlegały również zatwierdzeniu, jeśli prowadzą co najmniej jedno z wymienionych poniżej działań mających na celu wprowadzenie do obrotu produktów przeznaczonych na paszę⁽²¹⁾:

- przetwarzanie surowego oleju roślinnego, z wyjątkiem zakładów objętych rozporządzeniem (WE) nr 852/2004⁽²²⁾,
- oleochemiczne wytwarzanie kwasów tłuszczowych,
- wytwarzanie biodiesla,
- mieszanie tłuszczów,

oraz

- zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 141/2007⁽²³⁾ – zakłady produkujące lub wprowadzające do obrotu dodatki paszowe z kategorii „kokcydiostatyków i histomonostatyków”,
- zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2015/786⁽²⁴⁾ – zakłady, w których przeprowadzany jest proces detoksykacji,
- zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 767/2009 – zakłady produkujące pasze o szczególnym przeznaczeniu żywieniowym przekraczające 100-krotnie odpowiednią ustaloną maksymalną zawartość niektórych dodatków paszowych.

Art. 19 ust. 6 rozporządzenia w sprawie higieny pasz stanowi, że Komisja powinna połączyć i podać do wiadomości publicznej wykazy zakładów zatwierdzonych w państwach członkowskich zgodnie z art. 13 rozporządzenia. Informacje te znajdują się na stronie internetowej Komisji dotyczącej „Paszy dla zwierząt”⁽²⁵⁾.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 225/2012 z dnia 15 marca 2012 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zatwierdzania zakładów wprowadzających do obrotu produkty przeznaczone na paszę uzyskane z olejów roślinnych i tłuszczów mieszanych, a także w odniesieniu do wymogów szczególnych dotyczących produkcji, przechowywania, transportu i badania na obecność dioksyn olejów, tłuszczów oraz uzyskanych z nich produktów (Dz.U. L 77 z 16.3.2012, s. 1).

⁽²²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 3).

⁽²³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 141/2007 z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie wymogu zatwierdzenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady zakładów działających na rynku pasz lub przedsiębiorstw wprowadzających do obrotu dodatki paszowe z kategorii „kokcydiostatyków i histomonostatyków” (Dz.U. L 43 z 15.12.2007, s. 9).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/786 z dnia 19 maja 2015 r. określające kryteria dopuszczalności procesów detoksykacji stosowanych w odniesieniu do produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, zgodnie z dyrektywą 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 125 z 21.5.2015, s. 10).

⁽²⁵⁾ https://ec.europa.eu/food/safety/animal-feed/feed-hygiene/approved-establishments_en

6.2.2. Zatwierdzanie zakładów na mocy prawa krajowego

W art. 10 pkt 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz zezwala się państwom członkowskim na wymaganie zatwierdzenia zakładów paszowych, w odniesieniu do których prawo Unii nie wymaga zatwierdzenia.

Może to mieć miejsce w przypadku producentów pasz z zawartością substancji leczniczych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/167/EWG, zatwierdzanych w niektórych państwach członkowskich zgodnie z art. 10 pkt 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

7. POCZĄTEK ŁAŃCUCHA PASZOWEGO

Łańcuch paszowy jest bardzo złożony, zwłaszcza jeśli bierze się pod uwagę liczne źródła materiałów paszowych. Incydenty związane z paszą, tj. mające miejsce w przeszłości przypadki zanieczyszczenia paszy, które niekorzystnie wpłynęły na bezpieczeństwo łańcucha żywności i pasz, pokazały również szczególne znaczenie określenia, gdzie zaczyna się łańcuch paszowy, w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów i możliwości pełnej identyfikowalności.

Ponadto w ostatnich latach wykorzystanie wycofanych środków spożywczych jako paszy stopniowo nabrało tempa ze względu na próbę ograniczenia strat żywności i w celu efektywnego wykorzystania żywności, która jest bezpieczna, lecz nie może być ponownie dystrybuowana w celu spożycia przez ludzi za pośrednictwem banków żywności. W tym względzie Komisja ustanowiła plan działania mający na celu ograniczenie marnotrawienia żywności jako integralną część komunikatu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym ⁽²⁶⁾, który między innymi obejmuje ułatwienie waloryzacji żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, w celu wykorzystania jej w żywieniu zwierząt.

W zależności od konkretnej sytuacji w każdym państwie członkowskim przyjęto różne podejścia do rejestracji zakładów, aby zastosować art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz, w odniesieniu do tych zakładów, które wprowadzają jedynie część swojej produkcji do łańcucha paszowego, ale których główna działalność nie dotyczy obszaru paszowego (takich jak przemysł wydobywczy, chemiczny lub spożywczy), co doprowadziło do różnych wniosków na sprawie włączenia tych zakładów w zakres rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

W rezultacie podmioty zgłosiły znaczne obciążenia, które mogą utrudniać lub nawet uniemożliwiać im wysyłanie żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, do sektora pasz, takie jak podwójna rejestracja jako podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze oraz podmiotu działającego na rynku pasz lub brak harmonizacji wymogów dotyczących rejestracji podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze jako podmiotów działających na rynku pasz.

Należy to zatem wyjaśnić, aby poprawić i zharmonizować wdrażanie rozporządzenia w sprawie higieny pasz, uwzględniając w tym celu różne doświadczenia poszczególnych państw członkowskich oraz znaczenie, jakie ma dla właściwych organów posiadanie pełnej wiedzy na temat wszystkich ogniw łańcucha paszowego, zachęcając jednocześnie do stosowania praktycznego podejścia. Wyjaśnienie to jest konieczne dla ustalenia zakresu art. 5 ust. 6 ⁽²⁷⁾ rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Chociaż oczywiste jest, że rolnicy muszą pozyskiwać i wykorzystywać pasze pochodzące z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz, kwalifikacja innych podmiotów jako „podmiotów działających na rynku pasz” wymaga pewnych wytycznych.

Podstawowym celem rozporządzenia w sprawie higieny pasz jest zapewnienie bezpieczeństwa produktów i ich identyfikowalności. Z tego punktu widzenia można uwzględnić następujące główne kryteria w celu ustalenia, czy dany zakład powinien być zarejestrowany zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz oraz czy dany produkt może wejść do łańcucha paszowego, biorąc pod uwagę odpowiedni kontekst regulacyjny:

— definicję „paszy” ustanowioną w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, która odnosi się do substancji lub produktów, w tym dodatków, przetworzonych, częściowo przetworzonych lub nieprzetworzonych, przeznaczonych do karmienia zwierząt. Kryterium zamiaru stosowania substancji lub produktu do karmienia zwierząt stanowi zatem czynnik decydujący dla zakwalifikowania ich jako „pasza”. W związku z tym zamiar podmiotu w momencie dostawy produktu jest podstawowym kryterium, które należy uwzględnić w celu ustalenia, czy powinny mieć zastosowanie wymogi rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

⁽²⁶⁾ „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym” (COM(2015) 614 final).

⁽²⁷⁾ Art. 5 ust. 6 rozporządzenia w sprawie higieny pasz stanowi, że „podmioty działające na rynku pasz oraz rolnicy zaopatrują się w pasze oraz stosują pasze pochodzące wyłącznie z zakładów zarejestrowanych oraz/lub zatwierdzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem”.

- status prawny produktu zgodnie z klasyfikacją ustanowioną w odpowiednich przepisach UE. Takim status prawny może na przykład oznaczać: żywność, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub niezwierzęcego, paszę lub odpady, zgodnie z *Wytycznymi w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi*.
- informacje towarzyszące produktom dostarczonym przez podmiot w momencie wprowadzenia do obrotu (np. na etykiecie lub w dokumencie handlowym).
- rodzaj zakładu, który wytworzył produkt i z którego produkt pochodzi, oraz zakład, do którego produkt jest dostarczany: na przykład zakłady przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub wycofanych środków spożywczych oraz zakłady paszowe i gospodarstwa.

Aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych zarówno podmiotów, jak i właściwych organów w państwach członkowskich, w niektórych szczególnych przypadkach można zaakceptować fakt, że niektóre podmioty działające na rynku pasz pozyskują produkty ⁽²⁸⁾ z zakładów zarejestrowanych (lub zatwierdzonych, jeżeli jest to wymagane) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 lub rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 lub rozporządzeniem o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Podmiot działający na rynku pasz, który ma obowiązek spełnić wszystkie wymagania w zakresie bezpieczeństwa pasz, musi zapewnić, aby zmiana kategorii produktu ⁽²⁹⁾ na kategorię materiału paszowego była uzależniona od zgodności ze wszystkimi odpowiednimi przepisami prawodawstwa dotyczącego pasz zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie higieny pasz, w tym nie tylko przepisami dotyczącymi higieny pasz, ale również wymogami dotyczącymi w szczególności limitów pozostałości substancji zanieczyszczających i etykietowania.

Podmioty działające na rynku pasz, które prowadzą działania nieobjęte art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie higieny pasz, muszą również wprowadzić, wdrożyć i stosować stałą, sformułowaną na piśmie procedurę lub procedury oparte na zasadach HACCP, jak określono w art. 6 rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Ponadto podczas zmiany kategorii produktu ⁽³⁰⁾ na kategorię materiału paszowego podmiot działający na rynku pasz musi zwłaszcza wiedzieć o wszystkich obowiązujących wymogach i ograniczeniach przewidzianych w rozporządzeniach w sprawie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz w sprawie TSE (w tym zakazu paszowego).

W każdym przypadku po dokonaniu oceny konkretnych przedmiotowych rodzajów działalności właściwe organy państw członkowskich mogą podjąć decyzję, czy konieczna jest rejestracja podmiotów zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz. Rejestracja przyczynia się do wzmocnienia krajowych systemów kontroli urzędowych państw członkowskich.

7.1. **Produkty uboczne i żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, pochodzące z przemysłu żywności i napojów, z przeznaczeniem na materiał paszowy**

7.1.1. *Produkty uboczne zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE w sprawie odpadów ⁽³¹⁾ oraz uchylającą niektóre dyrektywy (znaną jako dyrektywa ramowa w sprawie odpadów)*

Jednym z głównych zastosowań produktów ubocznych sektora żywności i napojów jest pasza dla zwierząt. W procesach produkcji w wielu sektorach (np. rozdrabnianie nasion oleistych lub produkcja cukru, skrobi i słodu) wytwarza się materiały, które są następnie wykorzystywane jako pasza. Wykorzystanie tych materiałów nie pochodzących od zwierząt jako paszy jest zgodne z celem gospodarki o obiegu zamkniętym, a w szczególności z hierarchią postępowania z odpadami zapisaną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy. W dyrektywie ramowej w sprawie odpadów wprowadzono przepisy, które służą ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego, gdyż zapobiegają negatywnemu wpływowi wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi lub ograniczają ten wpływ oraz ograniczają ogólny wpływ wykorzystywania zasobów i zwiększają efektywność takiego wykorzystania.

Materiały, które nie są celowo produkowane w procesie produkcji, stanowią pozostałości i mogą być odpadami lub nie. Pozostałość może być uznawana za produkt uboczny, a nie odpad, tylko jeśli spełnia łączne warunki określone w art. 5 ust. 1 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, tj. powstaje jako integralna część procesu produkcyjnego, a jej dalsze wykorzystanie w żywieniu zwierząt jest zgodne z prawem i pewne bez potrzeby dalszego przetwarzania poza procesem produkcji tego materiału. Takie produkty uboczne, które będą wykorzystywane w paszach dla zwierząt, są zatem materiałami paszowymi.

⁽²⁸⁾ Które na tym etapie nie są jeszcze uważane za „pasze”.

⁽²⁹⁾ Które na tym etapie nie są jeszcze uważane za „pasze”.

⁽³⁰⁾ Który na tym etapie nie jest jeszcze uważany za „paszę”.

⁽³¹⁾ Zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów. Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 109.

Ponadto w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów wprowadzono wyraźne rozróżnienie między unieszkodliwianiem a odzyskiem, przy czym odzysk (w tym recykling) ma pierwszeństwo przed unieszkodliwianiem w hierarchii postępowania z odpadami (art. 4 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów), a odzyskany produkt przestaje być odpadem (jeżeli spełnione są warunki określone w art. 6 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów).

Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, w tym produkty przetworzone objęte rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 (z wyjątkiem produktów przeznaczonych do spalania, składowania lub wykorzystania w wytwórni biogazu lub kompostowni), są wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy ramowej w sprawie odpadów w zakresie, w jakim są objęte innymi przepisami Unii (art. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów).

Szczegółowe wytyczne dotyczące interpretacji dyrektywy ramowej w sprawie odpadów można znaleźć w następujących publikacjach KE:

- Wytyczne dotyczące interpretacji kluczowych przepisów dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów ⁽³²⁾ oraz
- Komunikat Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie Komunikat wyjaśniający dotyczący odpadów i produktów ubocznych ⁽³³⁾.

Ważne jest, aby podmioty wprowadzające produkty na rynek do łańcucha paszowego wyraźnie określiły te produkty jako przeznaczone do użytku paszowego, ponieważ produkty uznawane za „odpady” nie mogą na późniejszym etapie zostać ponownie wprowadzone do łańcucha paszowego.

7.1.2. Główne zobowiązania prawne

W odniesieniu do głównych zobowiązań prawnych podmiotów działających na rynku pasz art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie higieny pasz stanowi, że „podmioty działające na rynku pasz zapewniają, by wszystkie kontrolowane przezeń etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji przebiegały w sposób zgodny z prawem Wspólnoty, zgodnymi z nim przepisami prawa krajowego oraz dobrą praktyką. W szczególności zapewnią one, by spełnione były odpowiednie wymagania w zakresie higieny określone w niniejszym rozporządzeniu”.

Jak wspomniano powyżej, wiele rodzajów produktów ubocznych i żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, mogą w stosownych przypadkach być wykorzystywane w całym łańcuchu paszowym przez podmioty działające na rynku pasz. Podmioty działające na rynku pasz muszą zapewnić, aby oprócz zgodności z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz ich działalność oraz wprowadzane do obrotu produkty uboczne i żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, były zgodne z innym właściwym prawodawstwem, takim jak:

- rozporządzenie (WE) nr 178/2002 (ogólne prawo żywnościowe);
- rozporządzenie (WE) nr 767/2009 w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz;
- dyrektywa 2002/32/WE w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych ⁽³⁴⁾;
- rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego i rozporządzenie (UE) nr 142/2011 (w sprawie wykonania rozporządzenia o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) oraz
- rozporządzenie w sprawie TSE.

W związku z tym wymogi dotyczące etykietowania i dokumenty handlowe podczas transportu muszą być w stosownych przypadkach zgodne z powyższymi przepisami.

7.1.3. Żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi

Dyrektywa ramowa w sprawie odpadów została zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 zmieniającą dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów. Przewidziano w niej, że substancje, które nie składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub nie zawierają takich produktów i są przeznaczone do wykorzystania jako pasza, są wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy ramowej w sprawie odpadów w zakresie, w jakim są objęte innymi przepisami Unii, m.in. rozporządzeniem (WE) nr 767/2009.

⁽³²⁾ <http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/guidance.htm>

⁽³³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52007DC0059>

⁽³⁴⁾ dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych (Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10).

Jeżeli chodzi o wykorzystanie żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, dalsze szczegółowe wskazówki można uzyskać z Wytycznych w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, których celem jest ułatwienie wykorzystania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, z produktami pochodzenia zwierzęcego i bez nich. Wytyczne te powinny pomagać właściwym organom na szczeblu krajowym i lokalnym oraz podmiotom działającym w łańcuchu żywnościowym w stosowaniu odpowiednich przepisów UE.

W szczególności w rozdziale 3.2.2 Wytycznych w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi opisano środki mające na celu zwiększenie wykorzystania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, oraz między innymi zaproponowano, aby w określonych okolicznościach detaliczni sprzedawcy żywności nie musieli być zarejestrowani w ramach rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Szczególną uwagę należy również zwrócić na rysunek 1 w rozdziale 1.3 wyżej wymienionych wytycznych: „Schemat blokowy przedstawiający etapy od żywności do paszy”⁽³⁵⁾, na którym opisano szczegółowo, kiedy produkt może być bezpośrednio dostarczany do przedsiębiorstwa paszowego lub, w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego, podlega w pierwszej kolejności warunkom rozporządzenia o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Przepisy ogólne dotyczące materiałów paszowych wymieniono w części A załącznika do rozporządzenia (UE) nr 68/2013. W części C tego załącznika, w szczególności w jego rozdziale 13, wymieniono wiele przykładów produktów ubocznych i pozostałości z przemysłu.

Należy również uwzględnić wykaz materiałów, których wprowadzanie na rynek lub stosowanie w żywieniu zwierząt jest ograniczone lub zabronione zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 767/2009.

7.2. Przykłady podmiotów, które muszą lub nie muszą zostać zarejestrowane na podstawie rozporządzenia w sprawie higieny pasz

W zależności od ich działalności i zakładów niektóre podmioty mogą podlegać rejestracji lub nie, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz, w następujący sposób:

7.2.1. Podmioty niedziałające na rynku żywności, które bezpośrednio lub pośrednio dostarczają część swojej produkcji do łańcucha paszowego, ale których główna działalność nie znajduje się w obszarze pasz

Przykłady:

- przemysł chemiczny: produkcja siarczanu żelaza, kwasów organicznych, wodorotlenku sodu lub wapnia do produkcji soli kwasów tłuszczowych;
- produkcja bioetanolu: gorzelniana frakcja stała, białko zbożowe;
- przemysł farmaceutyczny;
- kopalnie odkrywkowe/górnictwo: minerały.

a) Niektórzy producenci lub dostawcy nie zawsze mogą zdawać sobie sprawę, że ich produkty lub surowce mogą być wprowadzane pośrednio do łańcucha paszowego po ich sprzedaży. Tak więc wprowadzanie paszy na rynek może być ich zamiarem lub nie. Ma to szczególne znaczenie w przypadku działalności lub zakładów, które zazwyczaj mają niewielkie powiązania z sektorem pasz i mogą wprowadzać do obrotu minimalną część swoich produktów⁽³⁶⁾ zwykle za pośrednictwem podmiotów pośredniczących, które mogą, oprócz innych opcji, skierować te produkty do łańcucha paszowego w celu produkcji dodatków lub materiałów paszowych. Na przykład:

- Pierwszy dostawca pewnych produktów⁽³⁷⁾ (np. kopalnia odkrywkowa) nie musi być traktowany jako podmiot działający na rynku pasz, w związku z czym właściwe organy nie muszą wymagać jego rejestracji. Łańcuch paszowy rozpocząłby się w momencie, w którym produkt został przeznaczony do produkcji paszy. Na przykład w przypadku wprowadzania produktu do obrotu przez podmiot pośredni do celów zwrócenia uwagi producentów dodatków paszowych, którzy muszą być zarejestrowani zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

⁽³⁵⁾ W rezultacie zmian wprowadzonych dyrektywą (UE) 2018/851, o których mowa w sekcji 7.1.3 akapit pierwszy, szczególne warunki, o których mowa w schemacie blokowym, nie mają już zastosowania.

⁽³⁶⁾ Które na tym etapie nie są jeszcze uważane za „pasze”.

⁽³⁷⁾ Które na tym etapie nie są jeszcze uważane za „pasze”.

- Dostawca pewnych produktów chemicznych⁽³⁸⁾ (np. wodorotlenku wapnia i kwasu masłowego), które na późniejszym etapie mogą być stosowane do wytwarzania dodatków paszowych/materiałów paszowych (np. maślan wapnia) otrzymanych w wyniku reakcji chemicznej, nie musi być uznawany za podmiot działający na rynku pasz, w związku z czym właściwe organy nie muszą wymagać jego rejestracji. Łańcuch paszowy rozpoczyna się w momencie, w którym produkt został przeznaczony do produkcji dodatków paszowych/materiałów paszowych, to jest poczynając od producenta dodatku paszowego/materiału paszowego, który musi być zarejestrowany zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

b) Jeśli jednak pierwszy dostawca wprowadza do obrotu produkty z zamiarem wykorzystania ich jako paszę, w tym:

- dodatki paszowe (zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003)
- lub materiały paszowe (zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2009),

dostawca musi być zarejestrowany jako podmiot działający na rynku pasz zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

7.2.2. Zakłady spożywcze, które dostarczają część swojej produkcji do łańcucha paszowego, ale których główna działalność nie znajduje się w obszarze pasz

W takich przypadkach zamiarem przedsiębiorstwa spożywczego może, ale nie musi być produkowanie paszy, ale jako część jego działalności (w większości przypadków mała, ale z pewnymi wyjątkami, takimi jak zakłady spożywcze wytwarzające olej roślinny) wytwarzane są produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i niezwierzęcego, które są często wykorzystywane w przemyśle paszowym. Również część żywności, która nie jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, może być dostarczana do łańcucha paszowego⁽³⁹⁾.

Następnie, biorąc pod uwagę te kryteria oraz w mniejszym lub większym stopniu, można zaobserwować następujące rodzaje sytuacji:

- a) Zakłady spożywcze (w tym sprzedawcy detaliczni) dostarczające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego (w tym żywność pochodzenia zwierzęcego, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi) zakładom przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego/wycofanych środków spożywczych⁽⁴⁰⁾, które przetwarzają je na materiały paszowe⁽⁴¹⁾

Przykłady obejmują produkty pochodzące z:

- rzeźni/zakładów rozbioru mięsa/zakładów przetwórstwa mięsnego,
- zakładów rozbioru ryb;
- przetwórstwa spożywczego (sektor cukierniczy, sektor makaronów lub pizzy): produkty zawierające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, m.in. jaja, mleko, mięso lub ryby lub żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, zawierająca te produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego;
- źródeł sprzedaży detalicznej, m.in. rzeźników i sprzedawców ryb;
- supermarketów.

W takim przypadku gdy zakłady spożywcze dostarczają produkty⁽⁴²⁾ przeznaczone do dalszego przetwarzania zakładom przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, zakład spożywczy nie musi być uznawany za podmiot działający na rynku pasz, w związku z czym właściwe organy nie muszą wymagać jego rejestracji zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz. Łańcuch paszowy rozpocznie się wtedy od zakładu przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub wycofanych środków spożywczych, który wytwarza materiały paszowe i który powinien być zarejestrowany zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

⁽³⁸⁾ Które na tym etapie nie są jeszcze uważane za „pasze”.

⁽³⁹⁾ Zob. Wytyczne w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi. Przepisy dotyczące ograniczenia produktów pochodzenia zwierzęcego w żywieniu zwierząt można znaleźć w rozporządzeniu o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego i w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011. Przepisy dotyczące zakazu stosowania paszy są określone w art. 7 rozporządzenia w sprawie TSE oraz w załączniku IV do tego rozporządzenia.

⁽⁴⁰⁾ Zatwierdzonych zgodnie z art. 24 rozporządzenia o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

⁽⁴¹⁾ Warunki stosowania należy sprawdzić w rozdziale 4 zawiadomienia Komisji – Wytyczne w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi.

⁽⁴²⁾ Które na tym etapie nie są jeszcze uważane za „pasze”.

- b) Zakłady spożywcze (w tym sprzedawcy detaliczni) dostarczające żywność nie pochodzącą od zwierząt, nieprzeznaczoną już do spożycia przez ludzi zakładom przetwórczym, które przetworzą ją na materiały paszowe⁽⁴³⁾

Przykłady:

- przetwórstwo spożywcze (np. sektor mrożonych warzyw, sektor konserw, sektor napojów): żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi;
- piekarnie: pieczywo (niezawierające produktów pochodzenia zwierzęcego);
- supermarkety i inne sklepy detaliczne: warzywa, owoce itp.

W takim przypadku gdy zakład spożywczy (w tym sprzedawcy detaliczni) dostarcza produkty⁽⁴⁴⁾ przeznaczone do dalszego przetwarzania do zakładów przetwórczych, nie musi być uznawany za podmiot działający na rynku pasz, w związku z czym właściwe organy nie muszą wymagać jego rejestracji zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz. Łańcuch paszowy może rozpocząć się od zakładu przetwórczego, który wytwarza materiały paszowe i który powinien być zarejestrowany zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

- c) Zakłady spożywcze (inne niż sprzedawcy detaliczni) dostarczające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, w tym wycofane środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego, podmiotom działającym na rynku pasz (innych niż zakłady przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego)⁽⁴⁵⁾

Przykłady:

- odstępstwo mające zastosowanie do przemysłu mleczarskiego: mleko, produkty na bazie mleka i niektóre produkty pochodne mleka, określone w rozdziale II sekcja 4 część II załącznika X do rozporządzenia (UE) nr 142/2011

W takim przypadku gdy zakłady spożywcze dostarczają produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego podmiotom działającym na rynku pasz do bezpośredniego wykorzystania jako materiały paszowe, podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze powinny być zarejestrowane jako podmioty działające na rynku pasz zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz oprócz rejestracji zgodnie z rozporządzeniem o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego⁽⁴⁶⁾.

Jeżeli podmiot działający na rynku pasz, któremu dostarczane są produkty uboczne, jest producentem karmy dla zwierząt domowych, musi on zostać również zatwierdzony zgodnie z rozporządzeniem o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

- d) Zakłady spożywcze (inne niż sprzedawcy detaliczni) dostarczające produkty uboczne nie pochodzące od zwierząt i żywność nie pochodzącą od zwierząt, nieprzeznaczoną już do spożycia przez ludzi⁽⁴⁷⁾, podmiotom działającym na rynku pasz innym niż zakłady przetwórcze

Przykłady:

- przemysł młynarski: otręby, otręby pszenne;
- przemysł cukrowniczy: wysłodki buraczane;
- sektor produkcji chipsów: obierki ziemniaków;
- przemysł browarniczy: młóto browarniane;
- przemysł gorzelniczy: wywar gorzelniany zbożowy mokry (WDG) i suszony wywar gorzelniany zbożowy z frakcją stałą i ciekłą (DDGS)
- zakład produkcji soków: pulpa pomarańczowa.

⁽⁴³⁾ Warunki stosowania należy sprawdzić w rozdziale 3 zawiadomienia Komisji – Wytyczne w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi.

⁽⁴⁴⁾ Które na tym etapie nie są jeszcze uważane za „pasze”.

⁽⁴⁵⁾ Warunki stosowania należy sprawdzić w rozdziale 4 zawiadomienia Komisji – Wytyczne w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi.

⁽⁴⁶⁾ Zgodnie z odstępstwami określonymi w sekcji 4 część II załącznika X do rozporządzenia (UE) nr 142/2011, jeżeli zezwoli na to właściwy organ.

⁽⁴⁷⁾ Warunki stosowania należy sprawdzić w rozdziale 3 zawiadomienia Komisji – Wytyczne w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi.

W takim przypadku zakład spożywczy należy uznać za podmiot działający na rynku pasz i powinien on być zarejestrowany zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz, jeżeli produkty te przeznaczone są do karmienia zwierząt.

- e) Podmioty działające na rynku pasz inne niż zakłady przetwórcze pozyskujące niewielkie ilości żywności (włącznie z żywnością, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi) nie pochodzącej od zwierząt od detalicznych sprzedawców żywności

Przykłady:

- Rzemieślniczy producenci pasz, którzy zaopatrują się w żywność nie pochodząca od zwierząt u lokalnych detalicznych sprzedawców żywności

Detaliczny sprzedawca żywności zarejestrowany lub zatwierdzony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004, który wprowadza do obrotu żywność jako taką, zgodnie z przepisami prawa żywnościowego, z przeznaczeniem dla podmiotu działającego na rynku pasz, który odbiera żywność do przekształcenia w paszę lub bezpośrednio przekształca ją w paszę, nie musi być uznawany za podmiot działający na rynku pasz, w związku z czym właściwe organy nie muszą wymagać jego rejestracji zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz. Łańcuch paszowy rozpocznie się wtedy od podmiotu działającego na rynku pasz, który wykorzystuje surowce jako takie i produkuje ostateczną mieszankę paszową i powinien być w takim razie zarejestrowany zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

W związku z tym na przykład podmioty działające na rynku pasz, m.in. drobni lokalni rzemieślniczy producenci karmy dla zwierząt domowych (produkujący ciastka dla psów), mogą również kupować niektóre produkty spożywcze od detalicznych sprzedawców żywności z zamiarem wykorzystania ich jako materiały paszowe. Ci detaliczni sprzedawcy żywności wprowadzają do obrotu towary do celów spożywczych, które w tym przypadku są następnie przeznaczone do stosowania jako materiały paszowe przez podmiot działający na rynku pasz, zawsze z uwzględnieniem obowiązujących przepisów i ograniczeń przewidzianych w prawodawstwie, ponieważ można zapewnić bezpieczeństwo i identyfikowalność, a właściwe organy mogą z łatwością uzyskać pełną wiedzę o wszystkich dostawcach.

- Rolnicy zaopatrujący się w żywność nie pochodząca od zwierząt nieprzeznaczoną już do spożycia przez ludzi u lokalnych detalicznych sprzedawców żywności

Art. 5 ust. 6 rozporządzenia w sprawie higieny pasz stanowi, że rolnicy zaopatrują się w pasze oraz stosują pasze pochodzące wyłącznie z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz. W związku z tym, w przypadku gdy detaliczni sprzedawcy żywności sprzedają produkt jako paszę, należy ich uznawać za podmioty działające na rynku pasz i powinni być zarejestrowani zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz, ponieważ należy uznać, że dostarczają materiał paszowy (wycofany środek spożywczy) bezpośrednio do wykorzystania do celów karmienia zwierząt w gospodarstwie.

7.2.3. Zakłady przetwarzające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i inne zakłady przetwórcze dostarczające pasze podmiotom działającym na rynku pasz

Przykłady:

- produkcja przetworzonego białka zwierzęcego, tłuszczu zwierzęcego itp.;
- produkcja materiałów paszowych z żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, (pieczywo, ciastka, przemysł piekarniczy, makaron itp.);
- przetwarzanie materiału paszowego z wykorzystaniem innego materiału paszowego: produkcja kiszonki z pulpy pomarańczowej.

W takim przypadku zakłady przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i zakłady przetwórcze wycofanych środków spożywczych dostarczające materiały paszowe podmiotom działającym na rynku pasz powinny być zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

8. CZĘSTO ZADAWANE PYTANIA – PODMIOTY DZIAŁAJĄCE NA RYNKU PASZ

Pytanie 1

Zajmuję się chowem bydła. Produkuję własną paszę ze zbóż, które zbieram na własnej ziemi. Do produkcji tej paszy stosuję również produkty zawierające dodatki. Czy muszę spełniać wymogi określone w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 183/2005?

ODPOWIEDŹ

Wiele produktów paszowych zawiera dodatki i ważne jest, aby skupić się na sposobie wprowadzania produktu do obrotu. Wszystkie materiały paszowe muszą być wprowadzane do obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2009 lub rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

Przy stosowaniu produktów wprowadzanych do obrotu jako „dodatki” lub „premiksy” rolnicy muszą spełniać wymogi załącznika II do rozporządzenia w sprawie higieny pasz, z wyjątkiem stosowania „dodatków do kiszzonek” lub „premiksov z dodatków do kiszzonek”.

Stosowanie „mieszanek paszowych uzupełniających” nie wymaga przestrzegania załącznika II rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Granicę między premiksami a mieszankami paszowymi uzupełniającymi zdefiniowano w art. 8 ust. 1 – zawartość dodatków – rozporządzenia (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz.

„Bez uszczerbku dla warunków stosowania, przewidzianych we właściwym akcie prawnym dopuszczającym odpowiedni dodatek paszowy, materiały paszowe i mieszanki paszowe uzupełniające nie zawierają dodatków paszowych dodanych w ilościach przekraczających 100-krotnie odpowiednią ustaloną maksymalną zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych lub pięciokrotnie w przypadku kokcydiostatyków i histomonostatyków.”

Pytanie 2

Zajmuję się chowem bydła. Produkuję własną paszę ze zbóż, które zbieram na własnej ziemi. Do produkcji tej paszy stosuję również dodatki/premiksy. Czy powinienem zarejestrować moje gospodarstwo? Z którymi załącznikami powinienem zachować zgodność? Czy powinienem zwrócić się o zatwierdzenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 183/2005?

ODPOWIEDŹ

Gospodarstwa wytwarzające pasze do karmienia swoich zwierząt muszą być zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz, a w tym przypadku być zgodne z załącznikiem I, załącznikiem II i załącznikiem III do rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

W przypadku wytwarzania materiałów paszowych i mieszanek paszowych (mieszanki paszowe uzupełniające lub pełnoporcjowe) na poziomie podstawowym zastosowanie mają: załącznik I oraz dobre praktyki rolnicze. Jeżeli w gospodarstwie stosuje się dodatki paszowe (inne niż dodatki do kiszzonek) lub premiksy w produkcji paszy do stosowania we własnych gospodarstwach, zastosowanie ma załącznik II i HACCP.

Rolnicy muszą również przestrzegać przepisów określonych w załączniku III przy żywieniu zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności.

Gospodarstwa, które produkują na wyłączne potrzeby własnego przedsiębiorstwa mieszanki paszowe, do wytworzenia których wykorzystuje się dodatki paszowe lub zawierające je premiksy, o których mowa w rozdziale 3 załącznika IV do rozporządzenia w sprawie higieny pasz, zapewniają, aby były one zatwierdzone przez właściwe organy.

Pytanie 3

Jestem rybakiem, który produkuje przynęty dla miejscowych rybaków w mojej wiosce. Czy jestem podmiotem działającym na rynku pasz?

ODPOWIEDŹ

Uznaje się, że przynęty zaprojektowane do rozrzucania w celu przyciągnięcia ryb do danego obszaru (znane jako zanęta) wchodzi w zakres definicji paszy objętej rozporządzeniem (WE) nr 178/2002.

W związku z tym producentów tych zanęt należy uznać za podmioty działające na rynku pasz i powinni oni być zarejestrowani zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz. W przypadku „produkcji na własny użytek” zanęt do stosowania przy połowie ryb przeznaczonych do własnego spożycia producenci są jednak zwolnieni z wymogu rejestracji zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Przynęty przeznaczone do zamocowania na haku, których celem nie jest zatem zaspokojenie potrzeb żywieniowych zwierzęcia, nie powinny być uznawane za paszę dla zwierząt.

Jest to również zgodne z prawodawstwem unijnym, biorąc pod uwagę odniesienie w art. 18 rozporządzenia o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego do larw i robaków przeznaczonych na przynętę w kontekście żywienia zwierząt⁽⁴⁸⁾, a także przepisy rozdziału III załącznika X do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.

Pytanie 4

Jestem właścicielem zakładu utylizacyjnego. Kupuję od podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze produkty do produkcji materiałów paszowych, które następnie sprzedają producentom mieszanek paszowych. Moi dostawcy etykietują jednak produkty, które kupuję, jako odpady. Czy takie etykietowanie przez mojego dostawcę jest dopuszczalne?

ODPOWIEDŹ

Nie. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zmieszane z odpadami i oznakowane jako odpady nie mogą być wykorzystywane do karmienia zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mogą być wykorzystywane wyłącznie zgodnie z prawodawstwem dotyczącym produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego do produkcji niektórych produktów technicznych lub usuwane jako odpady.

Przedsiębiorstwo spożywcze (m.in. rzeźnia) może dostarczać jedynie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego kategorii 3 zakładowi przetwórstwa produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego do produkcji paszy dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych. W tym przypadku dyrektywa ramowa w sprawie odpadów nie ma zastosowania.

Te produkty pochodzenia zwierzęcego powinny być zatem etykietowane zgodnie z wymogami załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 142/2011 i załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

W załączniku II do rozporządzenia w sprawie higieny pasz, w sekcji „PRODUKCJA” pkt 8 określono również, że „etykiety produktów powinny jednoznacznie wskazywać, czy produkty te są przeznaczone na paszę, czy na inne cele. Jeśli oświadcza się, że określona partia produktu *nie jest przeznaczona na paszę*, podmiot działający na dalszym etapie łańcucha nie może zmienić później tego oświadczenia.”

W odniesieniu do bezpieczeństwa i integralności łańcucha żywnościowego żywność, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, wprowadzona do obrotu jako odpady, powinna zostać wyłączona z wprowadzania do łańcucha paszowego⁽⁴⁹⁾. Podmioty działające na rynku pasz nie mogą zatem wykorzystywać tych produktów do produkcji paszy w swoich zakładach.

Pytanie 5

Posiadam przedsiębiorstwo paszowe. Zgodnie z poradą właściwych organów w moim kraju jestem zobowiązany kupować produkty od przedsiębiorstw produkujących pasze lub żywność, które są zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 183/2005. W przypadku zakupu niektórych produktów od przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, gdy wymagam dowodu na to, że przedsiębiorstwo to jest zarejestrowane zgodnie z tym rozporządzeniem, otrzymuję od niego odpowiedź, że nie jest to konieczne, ponieważ na poziomie krajowym jest ono już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego).

ODPOWIEDŹ

Zastosowanie ma rejestracja lub zatwierdzenie na podstawie obu rozporządzeń. Państwa członkowskie mogą same ustalać aspekty praktyczne (np. jeden numer rejestracji/zatwierdzenia lub nie, pojedynczy wykaz odnoszący się do obu aktów lub 2 oddzielne wykazy).

Rejestracja zgodnie z innymi przepisami UE dotyczącymi sektora pasz i rejestracja zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz mogą być połączone pod warunkiem że przestrzegane są odpowiednie przepisy dotyczące każdego systemu rejestracji, a decyzję o stosowaniu tego wspólnego systemu rejestracji podejmuje właściwy organ.

Pytanie 6

Jestem właścicielem przedsiębiorstwa paszowego produkującego surową karmę dla zwierząt domowych⁽⁵⁰⁾. Karma dla zwierząt domowych może zawierać produkty takie jak surowe mięso (w tym podroby, kości i tłuszcze) lub owoce i warzywa, oleje roślinne, oliwa z oliwek itp.

⁽⁴⁸⁾ „Summary Report Standing Committee PAFF 17–18 December 2009” („Sprawozdanie podsumowujące Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, 17–18 grudnia 2009 r.”) – pkt 6. Sprawy różne

⁽⁴⁹⁾ „Summary Report Standing Committee PAFF 19/20 May 2014” („Sprawozdanie podsumowujące Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz z dnia 19–20 maja 2014 r.”) – pkt A.06.

⁽⁵⁰⁾ Zob. szczegółowe wyjaśnienie w rozdziale 4.3 Wytucznych w sprawie stosowania jako paszy żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi.

Z drugiej strony, ponieważ funkcjonuję jako podmiot działający na rynku pasz, moja działalność musi być zarejestrowana (lub zatwierdzona) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 183/2005 tak, jak działalność każdego producenta paszy dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność lub zwierząt, od których ani z których nie pozyskuje się żywności. Czy powinienem się zarejestrować zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/09 (art. 24) czy rozporządzeniem (WE) nr 183/2005?

ODPOWIEDŹ

Zastosowanie ma rejestracja lub zatwierdzenie na podstawie obu rozporządzeń.

Należy uzyskać zatwierdzenie zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. e) rozporządzenia o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego i zostać zarejestrowanym zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Producent karmy dla zwierząt domowych powinien również zwrócić uwagę na wymogi dotyczące identyfikowalności określone w art. 21 i 22, kontrole wewnętrzne opisane w art. 28 oraz plan HACCP, o którym mowa w art. 29 rozporządzenia o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Państwa członkowskie mogą same ustalać aspekty praktyczne (np. jeden numer rejestracji/zatwierdzenia lub nie, pojedynczy wykaz odnoszący się do obu aktów lub dwa oddzielne wykazy). Wszystkie czynności wykonywane przez podmioty działające na rynku pasz muszą zostać uwzględnione i należy upewnić się, że zakład spełnia wymogi określone w rozporządzeniu w sprawie higieny pasz.

Pytanie 7

Prowadzę firmę internetową. Importuję karmę dla zwierząt domowych i sprzedaję ją bezpośrednio właścicielom zwierząt domowych. Czy moja działalność zalicza się do „sprzedaży detalicznej”, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 183/2005?

ODPOWIEDŹ

Wobec braku jakichkolwiek przepisów szczegółowych dotyczących sprzedaży przez internet w odniesieniu do higieny pasz, nie ma powodu, aby uznać sprzedaż przez internet za wychodzącą poza zakres detalicznej sprzedaży karmy dla zwierząt domowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Jest to tylko jeden z wielu modeli biznesowych, w których pasze są poddawane obróbce i przechowywane w taki sam sposób w momencie sprzedaży lub dostawy do użytkowników końcowych. Innymi słowy, w odniesieniu do karmy dla zwierząt domowych sprzedawanej przez internet bezpośrednio użytkownikowi końcowemu (właścicielowi zwierzęcia domowego) rozporządzenie w sprawie higieny pasz nie ma bezpośredniego zastosowania.

To nie kwalifikacja detalisty według różnych etapów działalności gospodarczej („detalista karmy dla zwierząt domowych” lub „importer”) ma znaczenie dla zastosowania rozporządzenia w sprawie higieny pasz, ale sama działalność. Art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie higieny pasz wyraźnie stanowi, że rozporządzenie to ma zastosowanie do przywozu i wywozu pasz z i do państw trzecich. W związku z tym, nawet jeżeli dana osoba prowadzi dystrybucję detaliczną karmy dla zwierząt domowych – działalność, która jest wyłączona z zakresu rozporządzenia w sprawie higieny pasz zgodnie z jego art. 2 ust. 2 lit. e), nadal musi stosować się do rozporządzenia w sprawie higieny pasz w odniesieniu do przywozu karmy dla zwierząt domowych.

Wyłączenie z zakresu rozporządzenia w sprawie higieny pasz nie oznacza jednak, że inne wymogi, takie jak np. etykietowanie pasz, nie muszą mieć zastosowania do paszy wprowadzanej do obrotu.

Z drugiej strony, jeżeli działalność związana ze sprzedażą przez internet obejmuje sprzedaż pasz nie tylko użytkownikom końcowym, ale również innym zakładom, wtedy rozporządzenie w sprawie higieny pasz ma zastosowanie.

Karmę dla zwierząt domowych można przywozić na terytorium Unii jedynie w przypadku, gdy przesyłka jest zgodna ze wszystkimi przepisami prawodawstwa dotyczącego produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Pytanie 8

Mam sklep z artykułami dla zwierząt domowych i sprzedaję karmę dla zwierząt domowych. Jednocześnie jednak sprzedaję również niewielkie ilości pasz dla gatunków, od których lub z których pozyskuje się żywność, takich jak króliki lub kurczęta, przeznaczoną dla konsumentów, którzy hodują te zwierzęta do celów własnego spożycia. Ponieważ dystrybucja detaliczna karmy dla zwierząt domowych jest wyłączona z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 183/2005, uważam, że nie muszę się rejestrować.

ODPOWIEDŹ

Rzeczywiście sprzedaż detaliczna karmy dla zwierząt domowych nie jest objęta zakresem rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Z drugiej strony na przykład królików i kurcząt nie można jednak uznać za zwierzęta domowe; sprzedaż detaliczna tej paszy nie jest wyłączona z zakresu rozporządzenia w sprawie higieny pasz, a zatem sklep z artykułami dla zwierząt domowych – w przypadku tego rodzaju działalności – powinien być przynajmniej zarejestrowany zgodnie z art. 9 ust. 2.

Pytanie 9

Jestem lekarzem weterynarii prowadzącym lecznicę dla zwierząt. Jednocześnie oferuję swoim klientom specjalne produkty do żywienia zwierząt. Czy powinienem zarejestrować się zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz?

ODPOWIEDŹ

Produkcja lub sprzedaż paszy dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, oraz produkcja karmy dla zwierząt domowych wchodzi w zakres rozporządzenia w sprawie higieny pasz i w związku z tą działalnością lecznicę dla zwierząt należy zarejestrować lub – w stosownych przypadkach – uzyskać dla niej zatwierdzenie zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

Sprzedaż karmy dla zwierząt domowych uznaje się za dystrybucję detaliczną, która nie wchodzi w zakres rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Na przykład króliki i kurczęta nie mogą być uważane za zwierzęta domowe. Sprzedaż detaliczna takiej paszy nie jest wyłączona z zakresu rozporządzenia w sprawie higieny pasz, dlatego działalność ta musi zostać zarejestrowana lub, w stosownych przypadkach, zatwierdzona zgodnie z rozporządzeniem w sprawie higieny pasz.

9. NAJCZĘŚCIEJ ZADAWANE PYTANIA – WŁAŚCIWE ORGANY

Pytanie 10

W jaki sposób należy interpretować art. 10 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 — zatwierdzenie produkcji premiksów ⁽⁵¹⁾?

ODPOWIEDŹ

Art. 10 pkt 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie higieny pasz ma następujące brzmienie:

„Podmioty działające na rynku pasz zapewniają zatwierdzenie przez właściwy organ zakładów pozostających pod ich kontrolą i objętych niniejszym rozporządzeniem, w przypadku gdy [...] wytwarzanie i/lub wprowadzanie do obrotu premiksów sporządzonych z użyciem dodatków do pasz, o których mowa w rozdziale 2 załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.”

Możliwe są zatem trzy sytuacje:

- podmiot działający na rynku pasz produkuje i wprowadza do obrotu premiksy,
- podmiot działający na rynku pasz wprowadza do obrotu premiksy,
- podmiot działający na rynku pasz produkuje premiksy.

Ostatni przypadek ma znaczenie tylko wtedy, gdy producent premiksów działa na zlecenie innego podmiotu działającego na rynku pasz lub gdy producent wykorzystuje premiksy tylko we własnym zakładzie. Produkcja premiksów do użytku wewnętrznego ma szczególne znaczenie dla tych dodatków, które mogą być używane do produkcji mieszanek paszowych wyłącznie w postaci premiksu.

Podsumowując, wszyscy producenci premiksów zawierających dodatki wymienione w załączniku IV rozdział 2 na własny użytek jak również do wprowadzania do obrotu potrzebują zatwierdzenia dla tej operacji.

Pytanie 11

Karma dla zwierząt domowych oddawana bankom żywności. W ostatnich latach darowizny karmy dla zwierząt domowych przez supermarkety na rzecz banków żywności w celu pomocy ludziom w trudnej sytuacji materialnej i posiadającym zwierzęta domowe wzrosły. Banki żywności są pośrednikami w dystrybucji tych produktów, które są zazwyczaj sprzedawane osobom zainteresowanym po symbolicznej cenie. Darowizny dotyczą wielu różnych produktów, które nie są w żaden sposób powiązane (różna wielkość, różne marki itp.). Czy działalność ta wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 183/2005 i czy w przypadkach przekazania karmy dla zwierząt domowych przez supermarket w ramach darowizny na rzecz banku żywności należy wymagać identyfikowalności?

⁽⁵¹⁾ Summary report of the Standing Committee on Plants, Animals, Food and Feed held in Brussels on 15 September 2014-16 September 2014 (section animal nutrition) (Sprawozdanie podsumowującego Stałego Komitetu ds. Roslin, Zwierząt, Żywności i Pasz, który odbył się w Brukseli w dniach 15–16 września 2014 r. (sekcja ds. żywienia zwierząt)) – pkt A.09.

ODPOWIEDŹ

Zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenie w sprawie higieny pasz nie stosuje się do sprzedaży detalicznej karmy dla zwierząt domowych.

Można uznać, że dostawa karmy dla zwierząt domowych przez supermarkety (oraz innych sprzedawców detalicznych) do banków żywności pozostaje działalnością detaliczną w rozumieniu prawa krajowego i w związku z tym jest wyłączona z zakresu rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia w sprawie higieny pasz państwa członkowskie mogą jednak ustanawiać przepisy i wytyczne dotyczące działalności wyłączonych z zakresu rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Niemniej jednak ogólne wymagania w zakresie możliwości śledzenia (identyfikowalności) określone w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (przepisy ogólne prawa żywnościowego)⁽⁵²⁾ mają jednak zastosowanie do wszystkich rodzajów działalności związanej między innymi ze wszystkimi etapami dystrybucji pasz, w tym dystrybucją karmy dla zwierząt domowych z supermarketów do banków żywności. Ten ostatni przepis określa jedynie cel, który ma zostać osiągnięty, a nie środki; w związku z tym zapewnia on wystarczającą elastyczność praktycznego podejścia. W ten sposób, w celu spełnienia wymogów dotyczących identyfikowalności, organizacje biorące udział w tej formie dystrybucji muszą prowadzić ewidencję miejsc, z których pozyskują karmę dla zwierząt domowych, a jeżeli dostarczają karmę dla zwierząt domowych innej organizacji, muszą również udokumentować, komu dana karma została przekazana. Identyfikowalność nie powinna stanowić problemu w przypadku opakowanej karmy dla zwierząt domowych, jednak państwa członkowskie powinny zwracać uwagę na karmę dla zwierząt domowych sprzedawaną luzem.

Więcej informacji można znaleźć w wytycznych w zakresie wdrażania art. 11, 12, 14, 17, 18, 19 i 20 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 w sprawie ogólnego prawa żywnościowego⁽⁵³⁾.

W przypadku karmy dla zwierząt domowych innej niż przetworzona karma dla zwierząt domowych, która osiąga punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego zgodnie z art. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 142/2011, bank żywności musi być zatwierdzony zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. i) lub j) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.

Pytanie 12

Jak rozporządzenie w sprawie higieny pasz odnosi się do rejestracji miejsc tymczasowego przechowywania karmy dla zwierząt domowych?

ODPOWIEDŹ

Art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia w sprawie higieny pasz stanowi, że: „rozporządzenie nie ma zastosowania do: obrotu detalicznego pokarmem dla zwierząt domowych”.

Ponieważ tymczasowe magazyny można uznać za zakłady detaliczne w szerszym rozumieniu definicji zawartej w art. 3 pkt 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, można stwierdzić, że tymczasowe magazyny karmy dla zwierząt domowych są zasadniczo wyłączone z zakresu rozporządzenia w sprawie higieny pasz, w związku z czym nie podlegają rejestracji przez właściwe organy.

W odniesieniu do tymczasowych magazynów karmy dla zwierząt domowych w rozporządzeniu w sprawie higieny pasz określono jednak wymogi, które należy uwzględnić, ponieważ czynności związane z przechowywaniem są objęte zakresem rozporządzenia w sprawie higieny pasz, np.:

— w sekcji „PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT” w załączniku II przedstawiono wymogi dotyczące przechowywania pasz, a tymczasowe magazyny karmy dla zwierząt domowych są zakładami obsługującymi produkty uznane za pasze, które nie mogą działać, chyba że właściwy organ je zarejestrował.

Tymczasowe magazyny w ramach operacji hurtowych, które są fizycznie ograniczone do transportu i przechowywania, wymagają rejestracji. W przypadku gdy działalność hurtowa obejmuje więcej niż przechowywanie i transport (na przykład przepakowywanie), wtedy wymaga się, aby zakłady tymczasowego przechowywania karmy dla zwierząt domowych były zarejestrowane zgodnie z art. 9 ust. 2.

⁽⁵²⁾ Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2009 stanowi, że wymagania określone w art. 18 i 20 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do pasz dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności.

⁽⁵³⁾ Strona internetowa DG SANTE: prawo żywnościowe – wymagania ogólne. http://ec.europa.eu/food/safety/general_food_law/general_requirements_en

W świetle art. 2 ust. 2 lit. e) pomieszczenia do tymczasowego przechowywania karmy dla zwierząt domowych obsługiwane przez punkty sprzedaży detalicznej nieobjęte rozporządzeniem w sprawie higieny pasz nie podlegają jednak rejestracji, choć mogą podlegać przepisom określonym w art. 24 ust. 1 lit. i) lub j) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.

Pytanie 14

Jestem właścicielem obiektu magazynowego, w którym osoby trzecie przechowują dodatki wymienione w rozdziale 1 załącznika IV oraz premiksy zawierające dodatki wymienione w rozdziale 2 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 183/2005. Czy zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 powinienem uzyskać zatwierdzenie?

ODPOWIEDŹ

Nie. Zgodnie z art. 10 pkt 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie higieny pasz wymaga się, aby zakłady, których działalność stanowi „wytwarzanie i/lub wprowadzanie do obrotu dodatków do pasz objętych rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 lub produktów objętych dyrektywą 82/471/EWG oraz o których mowa w rozdziale 1 załącznika IV do niniejszego rozporządzenia”, a także „premiksov sporządzonych z użyciem dodatków do pasz, o których mowa w rozdziale 2 załącznika IV do niniejszego rozporządzenia”, podlegały zatwierdzeniu. Czynność „wprowadzania do obrotu” należy jednak do obowiązków właściciela produktów (producenta lub pośrednika). Właściciel produktów zostaje zatem zatwierdzony zgodnie z art. 10 pkt 1 lit. a), a obiekty magazynowe rejestruje się zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Podobnie przedsiębiorstwa transportowe, które jedynie przewożą produkty, rejestruje się zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Wymóg uzyskania zatwierdzenia nie jest konieczny.

10. WYTYCZNE DOBREJ PRAKTYKI

Należy zachęcać do opracowywania, rozpowszechniania i wykorzystywania wytycznych dobrej praktyki, zarówno krajowych, jak i wspólnotowych. Podmioty działające na rynku pasz korzystają z nich jednak dobrowolnie.

Wskazówki dotyczące opracowania wspólnotowych wytycznych dotyczących dobrych praktyk⁽⁵⁴⁾ zostały przygotowane we współpracy z państwami członkowskimi.

Te wspólnotowe wytyczne dobrej praktyki opracowano zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie higieny pasz. Ich treść jest możliwa do wdrożenia w całej UE w sektorze, do którego się odnoszą, i jest odpowiednia jako wytyczne w zakresie zgodności z wymogami zawartymi w rozporządzeniu w sprawie higieny pasz dotyczącymi higieny i HACCP.

10.1. Wytyczne UE⁽⁵⁵⁾

Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt dokonał oceny następujących wspólnotowych wytycznych dobrej praktyki:

— Tytuł: Community guide to good practice for the EU industrial compound feed and premixtures manufacturing sector for food-producing animals (Wspólnotowe wytyczne dobrej praktyki dla unijnego sektora produkcji mieszanek paszowych i premiksów dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność)⁽⁵⁶⁾ – Przewodnik Europejskiej Federacji Producentów Mieszanek Paszowych

Autor: FEFAC — Fédération Européenne des Fabricants d'Aliments Composés⁽⁵⁷⁾ (Europäischer Verband der Mischfutterindustrie, European Feed Manufacturers' Federation)

— Tytuł: Community guide to good practice for feed additive and premixture operators (Wspólnotowe wytyczne dobrej praktyki dla podmiotów działających na rynku dodatków paszowych i premiksów)⁽⁵⁸⁾

Autor: FAMI-QS – Europejskie Stowarzyszenie ds. systemu jakości dodatków paszowych i premiksów⁽⁵⁹⁾

— Tytuł: Guide to good practice for the manufacture of safe pet foods (Wytyczne dobrej praktyki dotyczące wytwarzania bezpiecznej karmy dla zwierząt domowych)⁽⁶⁰⁾

Autor: Europejska Federacja Przemysłu Żywnościowego Zwierząt Domowych⁽⁶¹⁾

⁽⁵⁴⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/docs/animal-feed-guides-good-practice-guidelines_good_practice_en.pdf

⁽⁵⁵⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/animal-feed/feed-hygiene/guides-good-practice/index_en.htm

⁽⁵⁶⁾ Zawiadomienie Komisji w sprawie wspólnotowych wytycznych dobrej praktyki (2016/C 418/02). Dz.U. C 418 z 12.11.2016, s. 2.

⁽⁵⁷⁾ <http://www.fefac.org/>

⁽⁵⁸⁾ Powiadomienie o wspólnotowych wytycznych dobrej praktyki (2007/C 64/04). Dz.U. C 64 z 20.3.2007, s. 17.

⁽⁵⁹⁾ <http://www.fami-qs.org/>

⁽⁶⁰⁾ Zawiadomienie Komisji w sprawie wspólnotowych wytycznych dobrej praktyki (2018/C 128/03). Dz.U. C 128 z 11.4.2018, s. 3.

⁽⁶¹⁾ <http://www.fediaf.org/>

- Tytuł: European Guide to good practice for the industrial manufacture of safe feed materials (Europejskie wytyczne dobrej praktyki dotyczące przemysłowej produkcji bezpiecznych materiałów paszowych) ⁽⁶²⁾

Autor:

- Starch Europe ⁽⁶³⁾
- Europejski przemysł oleju roślinnego i mączki białkowej (FEDIOL) ⁽⁶⁴⁾
- Europejska Rada Biodiesla (EBB) ⁽⁶⁵⁾
- We współpracy z Europejską Certyfikacją Bezpieczeństwa Składników Paszowych (EFISC) ⁽⁶⁶⁾.

Sektorowe dokumenty referencyjne:

- Produkcja bezpiecznych materiałów paszowych w wyniku przetwórstwa skrobi
 - Produkcja bezpiecznych materiałów paszowych w wyniku rozdrabniania nasion roślin oleistych i rafinacji oleju roślinnego
 - Produkcja bezpiecznych materiałów paszowych w wyniku przetwórstwa biodiesla
 - Lista kontrolna audytora dotycząca salmonelli
 - Zestawienie informacji o salmonelli
- Tytuł: European Guide to Good Hygiene Practices for the collection, storage, trading and transport of cereals, oilseeds, protein crops, other plant products and products derived thereof (Europejskie wytyczne dobrej praktyki higienicznej dotyczące gromadzenia, przechowywania i transportu zbóż, nasion roślin oleistych, roślin wysokobiałkowych, innych produktów roślinnych i produktów z nich uzyskiwanych oraz dotyczące handlu tymi produktami) ⁽⁶⁷⁾

Autor:

- Europejskie zrzeszenie ds. handlu zbożami, ryżem, paszami, nasionami roślin oleistych, oliwą z oliwek, olejami i tłuszczami oraz produktami do produkcji rolnej (COCERAL) ⁽⁶⁸⁾
- Europejskie spółdzielnie rolnicze (COGECA) ⁽⁶⁹⁾
- Europejskie zrzeszenie zawodowych podmiotów prowadzących składy portowe masowych towarów rolnych w Unii Europejskiej (UNISTOCK) ⁽⁷⁰⁾

Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt okresowo dokonuje przeglądu wytycznych we współpracy z różnymi zainteresowanymi stronami.

10.2. Wytyczne krajowe

Komisja utworzyła rejestr krajowych wytycznych dobrej praktyki ⁽⁷¹⁾ do udostępnienia państwom członkowskim i podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa paszowe lub spożywcze.

⁽⁶²⁾ Zawiadomienie Komisji w sprawie wspólnotowych wytycznych dobrej praktyki (2016/C 418/02). Dz.U. C 418 z 12.11.2016, s. 2.

⁽⁶³⁾ <http://www.starch.eu/>

⁽⁶⁴⁾ <http://www.fediol.eu/>

⁽⁶⁵⁾ <http://www.ebb-eu.org/>

⁽⁶⁶⁾ <http://www.efisc.eu/>

⁽⁶⁷⁾ Zawiadomienie Komisji w sprawie wspólnotowych wytycznych dobrej praktyki (2016/C 418/02). Dz.U. C 418 z 12.11.2016, s. 2.

⁽⁶⁸⁾ <http://www.coceral.com/>

⁽⁶⁹⁾ <https://copa-cogeca.eu/Menu.aspx?lang=pl>

⁽⁷⁰⁾ <http://www.unistock.be/>

⁽⁷¹⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/docs/animal-feed-guides-good-practice-biosafety_food-hygiene_legis_guidance_good-practice_reg-nat.pdf

ZAŁĄCZNIK I

Niewyczerpujący wykaz przepisów i kryteriów prawa krajowego ustanowionych przez niektóre państwa członkowskie ⁽¹⁾ w odniesieniu do niewielkich ilości, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie higieny pasz

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UE

1. AUSTRIA

„Niewielkie ilości na poziomie gospodarstwa regionalnego” oznaczają dostawy 3 ton metrycznych z gospodarstwa do innego gospodarstwa w promieniu 15 km. Rejestracja nie jest wymagana.

Futtermittelgebührentarif 2017 (FMT 2017) ⁽²⁾ – stawka celna dla pasz 2017 – FMT 2017.

2. CHORWACJA

„Niewielkie ilości” oznaczają produkty rolne wyprodukowane przez gospodarstwa rolne, które są zarejestrowane w systemie ARKOD ⁽³⁾ i posiadają mniej niż 5 hektarów gruntów rolnych lub posiadają nie więcej niż jedną wartościową jednostkę przeliczeniową inwentarza ⁽⁴⁾.

Pravilnik o registraciji poljoprivrednika koji posluju s hranom za životinje – rozporządzenie w sprawie rejestracji rolników, którzy prowadzą działalność przy użyciu pasz (OG 24/16) ⁽⁵⁾.

3. DANIA

„Niewielkie ilości” oznaczają bezpośrednie dostawy do 5 ton produktów pierwotnych rocznie do lokalnych gospodarstw w promieniu 50 km od miejsca produkcji do wykorzystania w tych gospodarstwach.

Bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2018 om foder og foderstofvirksomheder, § 11 — duńskie rozporządzenie nr 935 z dnia 27 czerwca 2018 r. w sprawie pasz i przedsiębiorstw paszowych, § 11.

4. ESTONIA

„Niewielkie ilości” oznaczają roczną produkcję pierwotną pasz do 5 ton z zamiarem sprzedaży lub przekazania w dowolny inny sposób, bezpłatnie lub odpłatnie, przez podmiot prowadzący produkcję pierwotną producentowi rolnemu działającemu na terytorium Estonii.

Peatükk 3, § 6 (10) Söödaseadus1 (vastu võetud 11.01.2007 RT I 2007, 6, 32) ⁽⁶⁾ – rozdział 3, § 6 (10) ustawy o paszach (uchwalonej 11.01.2007 RT I 2007, 6, 32) ⁽⁷⁾

Vastu võetud 25.04.2007 nr 64; RTL 2007, 37, 641 – Sööda esmatoodangu väikesed kogused ning nende turuleviimise nõuded - rozporządzenie Ministra Rolnictwa nr 64 z dnia 25 kwietnia 2007 r.; RTL 2007, 37, 641 – Niewielkie ilości produkcji pierwotnej pasz oraz wymagania w zakresie wprowadzania ich do obrotu ⁽⁸⁾.

5. FINLANDIA

„Niewielkie ilości” oznaczają produkty pierwotne otrzymane przez podmioty działające na rynku pasz, które są zwolnione z obowiązku zgłoszenia (do celów rejestracji jako podmioty prowadzące produkcję pierwotną), ponieważ dostarczają wyłącznie i bezpośrednio lokalnym gospodarstwom (lub podobnym podmiotom) z miejsca produkcji o powierzchni nieprzekraczającej 3 ha.

Rehulaki 8.2.2008/86 ⁽⁹⁾ – ustawa o paszach 86/2008 ze zmianami do 565/2014 włącznie ⁽¹⁰⁾ (sekcja 18 ust. 1).

Maa- ja metsätalousministeriön asetus rehualan toiminnanharjoittamisesta 548/2012 ⁽¹¹⁾ – rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Leśnictwa w sprawie prowadzenia działalności w sektorze pasz dla zwierząt 548/2012, ze zmianami do 960/2014 włącznie ⁽¹²⁾ (sekcja 5 ust. 2).

⁽¹⁾ Oraz Norwegię jako państwo EOG.

⁽²⁾ <http://www.baes.gv.at/amtliche-nachrichten/gebuehrentarife/futtermittelgesetz/>

⁽³⁾ Krajowy system rejestracji gruntów rolnych.

⁽⁴⁾ Zwierzę lub grupa zwierząt tego samego gatunku o masie nieprzekraczającej 500 kg.

⁽⁵⁾ http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2016_03_24_723.html

⁽⁶⁾ <https://www.riigiteataja.ee/akt/101092015029>

⁽⁷⁾ <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/ee/503092015007/consolide>

⁽⁸⁾ <https://www.riigiteataja.ee/akt/12823160>

⁽⁹⁾ <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2008/20080086?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=2008%2F86>

⁽¹⁰⁾ <http://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/2008/en20080086.pdf>

⁽¹¹⁾ <http://www.finlex.fi/fi/laki/smur/2012/20120548?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=548%2F2012>

⁽¹²⁾ <http://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/2012/en20120548.pdf>

6. NIEMCY

„Niewielkie ilości” oznaczają bezpośrednie dostawy pasz od podmiotu prowadzącego pierwotną produkcję pasz (wykorzystującego powierzchnię produkcji nieprzekraczającą 5 ha/rok) na poziomie lokalnym (w promieniu 50 km od miejsca produkcji).

Leitfaden zur Registrierung von Futtermittelunternehmen (seite 12) – wytyczne w sprawie rejestracji podmiotów działających na rynku pasz (s. 12) ⁽¹³⁾.

7. WŁOCHY

„Niewielkie ilości” oznaczają bezpośrednie dostawy produktów pierwotnych na wniosek użytkownika końcowego otrzymanych w tym samym gospodarstwie i znajdujących się w tej samej prowincji lub sąsiednich prowincjach.

Circolare esplicativa Nazionale del 28 dicembre 2005 numero di protocollo n.45950-P-I8da9/1 – krajowe zawiadomienie wyjaśniające z dnia 28 grudnia 2005 r. nr protokołu n.45950-P-I8da9/1 ⁽¹⁴⁾.

8. ŁOTWA

„Niewielkie ilości” oznaczają obrót paszowymi produktami pierwotnymi (sprzedaż, sprzedaż lub dostawa, bezpłatnie lub odpłatnie) nieprzekraczający 10 ton rocznie.

Ministru kabineta noteikumi Nr.865 – 2009 gada 4.augustā (prot. Nr.51 40.§) Higiēnas prasības dzīvnieku barības primārajai ražošanai un tiešajām piegādēm mazos daudzumos – rozporządzenie Rady Ministrów Łotwy nr 865 obowiązujące od dnia 4 sierpnia 2009 r., wymagania dotyczące higieny pasz w produkcji pierwotnej oraz bezpośrednie dostawy niewielkich ilości.

9. SŁOWENIA

„Niewielkie ilości” oznaczają każdą ilość paszy pochodzenia roślinnego z produkcji pierwotnej wyprodukowanej w gospodarstwie rolnym, dostarczoną innemu gospodarstwu rolnemu jako użytkownikowi końcowemu na terytorium Republiki Słowenii.

Člen 2(6) Pravilnik o registraciji in odobritvi obratov nosilcev dejavnosti na področju krme (Uradni list Republike Slovenije, št. 50/15, 67/65) – art. 2 ust. 6 przepisów dotyczących rejestracji i zatwierdzania zakładów podmiotów działających na rynku pasz (Dziennik Urzędowy Republiki Słowenii 50/15, 67/65) ⁽¹⁵⁾.

10. SZWECJA

„Niewielkie ilości” oznaczają bezpośrednie dostawy nieprzekraczające 10 ton suchej masy produktów pierwotnych na rok lokalnie, w promieniu 50 km od miejsca produkcji.

Kapitel 4 (§1) Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd om foder – przepisy i ogólne wytyczne Krajowej Rady ds. Rolnictwa dotyczące pasz, rozdział 4 (§1).

11. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Zjednoczone Królestwo nie wprowadziło prawodawstwa w celu określenia niewielkich ilości pasz w odniesieniu do przepisów art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 183/2005. Jako ogólne wytyczne organy wykonawcze stosują jednak definicję roboczą niewielkich ilości pierwotnej produkcji pasz jako mniejszej niż 20 ton rocznie.

POZOSTAŁE PAŃSTWA EOG

1. NORWEGIA

„Niewielkie ilości” oznaczają bezpośrednie dostawy nieprzekraczające 15 ton produktów pierwotnych rocznie do lokalnych gospodarstw rolnych w promieniu 30 km od miejsca produkcji.

Forskrift om fôrhygiene, § 3. Unntak for små mengder landdyrfôr til lokale mottakere – rozporządzenie w sprawie higieny pasz, § 3. Wyjątek w przypadku niewielkich ilości pasz dla lokalnych rolników ⁽¹⁶⁾.

⁽¹³⁾ http://www.bvl.bund.de/SharedDocs/Downloads/02_Futtermittel/fm_Leitfaden_Registrierung_Betriebe.pdf?__blob=publicationFile&v=3

⁽¹⁴⁾ http://www.salute.gov.it/imgs/C_17_pubblicazioni_1198_allegato.pdf

⁽¹⁵⁾ <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=PRAV7397>

⁽¹⁶⁾ <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2010-01-14-39?q=fôrhygiene>

ZAŁĄCZNIK II

Wykazy zakładów zarejestrowanych zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie higieny pasz

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UE

1. **AUSTRIA**

<https://www.baes.gv.at/amtliche-nachrichten/kundmachungen/futtermittelgesetz/>

2. **BELGIA**

<http://www.favv-afscsa.fgov.be/productionanimale/alimentation/agrementsautorisations/>

3. **BUŁGARIA**

http://www.babh.government.bg/en/Object/site_register/index/

4. **CHORWACJA**

<http://www.veterinarstvo.hr/default.aspx?id=12>

5. **CYPR**

<http://www.moa.gov.cy/moa/da/da.nsf/All/B5CA788BBB54A58BC22581E800448B77?OpenDocument>

6. **REPUBLIKA CZESKA**

http://eagri.cz/public/app/srs_pub/eu183/index.php?search=advanced

7. **DANIA**

<https://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Lister-over-registrerede-fodervirksomheder.aspx>

8. **ESTONIA**

<https://jvis.agri.ee/jvis/avalik.html#/kaitlemissettevotedparing>

9. **FINLANDIA**

<https://www.evira.fi/en/animals/feed/>

10. **FRANCJA**

<https://www.economie.gouv.fr/dgccrf/profil-entreprise/exploitants-enregistres-secteur-alimentation-animale>

11. **NIEMCY**

https://www.bvl.bund.de/DE/02_Futtermittel/03_AntragstellerUnternehmen/01_Zulassungs_Registrierungspflicht/02_Futtermittelbetriebe_Verzeichnis/fm_FMBetriebeVerzeichnis_node.html

12. **GRECJA**

<http://www.minagric.gr/index.php/en/farmer-menu-2/livestock-menu/feedingstuffs-menu>

13. **WĘGRY**

<http://portal.nebih.gov.hu/-/takarmany-listak>

14. **IRLANDIA**

<http://www.agriculture.gov.ie/agri-foodindustry/feedingstuffs/listsoffbos-registeredandapproved/>

15. **WŁOCHY**

http://www.salute.gov.it/portale/temi/p2_6.jsp?lingua=italiano&id=1572&area=sanitaAnimale&menu=mangimi

16. **LITWA**

<http://www.vic.lt:8101/pls/seklos/rpu.sel>

17. **LUKSEMBURG**

http://www.securite-alimentaire.public.lu/professionnel/aliments_animaux/index.html

18. ŁOTWA

<http://www.pvd.gov.lv/?sadala=615#jump>

19. MALTA

<http://agriculture.gov.mt/en/vrd/Documents/2017/animalNutritionSection/Register%20of%20Maltese%20Feed%20Businesses%20v.120917.pdf>

20. NIDERLANDY

<https://english.nvwa.nl/topics/approved-establishments/animal-feed-sector>

21. POLSKA

https://pasze.wetgiw.gov.pl/demo/index.php?mode=2&search_mode=1&lng=&protect=952b2f6e4c267ed40ecee2abc7a0737e

22. PORTUGALIA

<http://www.dgv.min-agricultura.pt/portal/page/portal/DGV/genericos?generico=201155&cboui=201155>

23. RUMUNIA

<http://www.ansvsa.ro/unitati-nutritie-animala/>

24. SŁOWACJA

<http://www.uksup.sk/okvz-register/>

25. SŁOWENIA

http://www.uvhvvr.gov.si/en/registers_and_lists/feed/list_of_feed_establishments/

26. HISZPANIA

http://www.mapama.gob.es/es/ganaderia/temas/alimentacion-animal/acceso-publico/registro_general_establecimientos.aspx

27. SZWECJA

<http://www.jordbruksverket.se/swedishboardofagriculture/engelskasidor/animals/feedandanimalbyproducts.4.3a2bcf1b1244c6487a480004440.html>

28. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

<https://www.food.gov.uk/enforcement/sectorrules/feedapprove/feedpremisesregister>

POZOSTAŁE PAŃSTWA EOG**1. NORWEGIA**

https://www.mattilsynet.no/om_mattilsynet/godkjente_produkter_og_virksomheter/forvarer/approved_and_registered_feed_companiespdf.9258-438/binary/Approved%20and%20registered%20feed%20companies.pdf

ZAŁĄCZNIK III

Na podstawie załącznika IV do rozporządzenia w sprawie higieny pasz dotyczącego zatwierdzania zakładów przedsiębiorstwa paszowego (zob. art. 10 rozporządzenia w sprawie higieny pasz)**ROZDZIAŁ 1**

Dodatki, których stosowanie jest dozwolone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003:

- dodatki dietetyczne: wszystkie dodatki z tej grupy,
- dodatki zootechniczne: wszystkie dodatki z tej grupy,
- dodatki technologiczne: dodatki wymienione w załączniku I pkt 1 lit. b) („przeciwutleniacze”) do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003: jedynie dodatki o określonej zawartości maksymalnej,
- dodatki sensoryczne: dodatki wymienione w załączniku I pkt 2 lit. a) („barwniki”) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003: karotenoidy i ksantofile.

ROZDZIAŁ 2

Dodatki, których stosowanie dozwolone jest na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003:

- dodatki zootechniczne: dodatki wymienione w załączniku I ust. 4 lit. d) („inne dodatki zootechniczne”) do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003,
- kokcydiostatyki i histomonostatyki: wszystkie dodatki,
- dodatki dietetyczne:
 - dodatki wymienione w załączniku I pkt 3 lit. a) (witaminy, prowitaminy i substancje chemicznie zdefiniowane, wywołujące podobny skutek) do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003: A i D,
 - dodatki wymienione w załączniku I pkt 3 lit. b) („związki chemiczne pierwiastków śladowych”) do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003: Cu i Se.

ROZDZIAŁ 3

Dodatki, których stosowanie dozwolone jest na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003:

- dodatki zootechniczne: dodatki wymienione w załączniku I ust. 4 lit. d) („inne dodatki zootechniczne”) do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003,
 - kokcydiostatyki i histomonostatyki: wszystkie dodatki.
-